

[Statsministeren.]

de foreslaaede Foranstaltninger i Virkeligheden en Fortsættelse eller, om man vil, en Afslutning af det Arbejde, der blev udført ved Udgangen af Aaret 1933, og som resulterede i forskellige Lovgivningsforanstaltninger, der tilsigtede at bedre Landbrugets økonomiske Forhold. Efter Gennemførelsen af disse Foranstaltninger skulde man derfor kunne regne med, at der var skabt Muligheder for en væsentlig forbedret økonomisk Drift inden for Landbruget, og man maa saa haabe, at der baade af Kreditinstitutter og af andre, som har Forbindelse med Sagen, vises fornøden Forsigtighed ved Gældsstiftelse i Fremtiden for de paagældende Ejendomme. Lovforslaget indeholder i Overensstemmelse hermed forskellige Bestemmelser, der tager Sigte paa at vanskeliggøre Overprioritering og paa at hindre Salg af Ejendomme med personlig Fordel paa Samfundets Bekostning.

Det vil fremgaa af de faa Bemærkninger, jeg her har fremsat, at det er ganske betydelige Lettelser, man har ment at kunne tilvejebringe ved Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, ikke alene forbigaaende, men paa Grund af deres Indvirkning paa Ejendomsforholdene ogsaa virkende ud i Fremtiden, hvis de paagældende Ejere da selv vil medvirke dertil. Fordelen bestaar ikke blot i de nævnte 28 à 29 Mill. Kr. aarligt i 5 Aar, men ogsaa i Fjernelsen af den Del af Gælden, som ligger uden for Værdien, ved Moratorieordningen. Hertil kommer den store Værdi, som Konverteringen vil have for de paagældende Ejendomsbesiddere; den Rentesænkning, som opnaas derved, vil formentlig betyde op omkring 10 Mill. Kr. i aarlig Udgiftsformindskelse for Landejendommene. Lovforslaget synes os derfor at være af indgribende Betydning. Hvis det gennemføres, er der ingen Tvivl om, at det vil faa en særdeles stor Virkning paa Landbrugets Forhold. Jeg kan maaske tilføje, at det maa anses for saare glædeligt, at Landbrugets Forhold nu er væsentlig bedre end for nogen Tid tilbage, og hertil har jo ogsaa de tidligere iværksatte Foranstaltninger bidraget.

Man har under Forhandlingerne om Sagen fremsat Tanken om nye prishævende Foranstaltninger som Hjælpemiddel. Herom vil jeg gerne med det samme sige, at Tiden ikke synes særlig egnet for saadanne nu, da Prishævningen foregaar uden Anvendelse af kunstige Midler. Hvad der trænges til, er en Sanering af det værdifulde og en Udskillelse af det mindre værdifulde paa Land-

brugsomraadet, og hertil udkræves sikkert Lovforanstaltninger af Karakter som de foreslaaede. Man vil herigennem kunne genrejse eller bedre Ejendommenes Økonomi, og det er jo et ganske naturligt Haab, at det vigtige Erhverv, som Landbruget er, gennem saadanne Foranstaltninger kan komme ind i sunde Produktions- og Afsætningsforhold.

Jeg anbefaler da Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse. Mine Kolleger Fagministrene vil som nævnt deltage i de Forhandlinger om Enkeltheder, som jeg forudsætter vil blive ført saavel her i Salen som vel ogsaa uden for denne.

Hauch: Ikke alene under Hensyn til den næsten altomfattende Forhandling, der i de sidste to Dage, ja man kunde fristes til at sige to Døgn, har været ført i det høje Folketing, men ogsaa under Hensyn til den Forhandlingssædvane, som har vundet Hævd her i Landstinget, skal det være min Bestræbelse at fatte mig saa kort, som det er mig muligt. Det er jo under Udvalgsarbejdet, det først rigtig skal vise sig, om et Lovgivningsresultat kan naas.

Da Landbrugskrisen for en 3—4 Aar siden satte ind over vort Land, var der mange, der tog fejl af den nye Tingens Tilstand og forudsatte, at det var noget ganske forbigaaende, vi her stod overfor, det var en Byge, som drev over, og naar der var gaaet en Tid, vilde alt igen falde i Lave med normale Handels- og Afsætningsforhold mellem Landene. Men det har desværre vist sig, at den haarde Virkelighed taler et ganske andet Sprog i saa Henseende. Jeg bemærkede nok, at den højtærede Statsminister gjorde en Bemærkning om, at det i den senere Tid havde lysnet for Landbrugserhvervet, og at dette var grumme glædeligt, hvilket Statsministeren kan faa Tilslutning til fra alle Sider. Men at det skulde være Udtryk for, at Vanskelighederne for Landbrugserhvervet var overvundet, eller at man gled ind i en ny Tid, i hvilken det hele vilde blive helt anderledes, vil jeg meget stærkt advare imod at tro. For man kommer ikke udenom, at det stadig bliver sværere at finde Afsætningsmuligheder for dansk Landbrugsproduktion, og at Indtjeningsmulighederne for Landets Hovederhverv, Landbruget, mere og mere er svundet ind, efterhaanden som Tiden er gaaet. For en af de Produktioner her i Landet, som gennem mange Aar har haft saa overordentlig stor Betydning for Landbrugets Økonomi, Svineproduktionen, ligger det ganske vist saadan, at Produktionen i